

Török Gábor elemez - Csapból is

2013 június 14. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Szélsőségesen ellentétes reakciókat szült az a teljesítmény, intenzitás és jelenlét, amit Orbán Viktor az elmúlt napokban az árvíz idején bemutatott. Egyes szám első személyben elmondott mondatoktól a személyes irányítás folyamatos hangsúlyozásán keresztül a zoknicserre alapos dokumentálásáig terjed a miniszterelnöki szereplés univerzuma.

Sokan kérdezik t?lem: ez majd szavazatokat hoz, ugye? Megpróbálok válaszolni.

Fotó: Kurucz Árpád - NOL.hu

Szeretném azzal kezdeni, ami nem közvetlenül a politikai hasznosságról szól. Világosan látszik, hogy ez az ország nincs hozzászokva a politikai vezetéshez, nem nagyon tud mit kezdeni azzal, ha egy határozottan cselekv?, irányítani akaró politikust lát. Számosan már attól is viszolyognak, ha egy miniszterelnök utasításokat ad, míg mások a határozott vezet? pusztán látványától kérdés és kritika nélküli boldog alattvalóvá helyezik magukat. Holott természetesen kellene tekinteni, hogy egy megválasztott politikus vezetni akar, beleszólást kíván a döntésekbe, s?t, igyekszik minél több döntést magához rendelni, végtére is err?l szól ez a szakma. Aztán innen jöhetnek a teljesítményre, az eredményekre, a célokra és az eszközökre irányuló kérdések, amelyek alapján majd megítélhet?, eldönthet?, hogy jól tette, teszi-e a dolgát.

Továbbá arról sem lenne szabad megfeledkezni, hogy a politika nem csupán technokrata döntések láncolata, hanem legalább ennyire a szimbólumok, a gesztusok világa is. Nem kell ahhoz elhinni a mindenhez ért?, minden problémát megoldó miniszterelnök meséjét, hogy értékeljük a politikus kiállását: amikor a bajban, ebben az esetben a gáton megjelenik egy kormányf?, azzal – függetlenül attól, hogy mennyi valós szerepe van a védekezésben - biztatást, er?t adhat sokaknak, akik a munkájukat végzik vagy éppen önként segítenek. Amikor maga ismerteti azokat az információkat, amelyeket természetesen a szakemberekt?l kap, akkor nem ellopja a show-t, hanem felemeli az ügyet, jelzi a helyzet komolyságát és egyben azt üzeni, hogy minden er?forrást biztosít a probléma megoldására. Végs? soron nem valami ilyesmiért tartjuk a vezet? politikusainkat?

S akkor a politikai hasznosságról. Az árvíz – hangozzon bármilyen cinikusan is – a politikai vezet?k kedvenc terepe. Van ugyanis egy nagyon jó tulajdonsága: szemben más politikai és gazdasági válságokkal, viszonylag hamar, tulajdonképpen magától elmúlik. Nem azt állítom, hogy kockázatok nélküli a beleállás egy politikus számára az árvízi védekezésbe, de az biztos, hogy szemben a gazdasági válsággal vagy egy akut társadalmi problémával, itt viszonylag gyorsan lesz eredmény: az ár ugyanis levonul. Nem Orbán Viktor az els? politikus a világpolitikában, aki tudta, tudja ezt: sokan emlékezhetnek még Gerhard Schröder [gumicsizmás képeire](#) 2002-b?l, hogy szándékosan egy baloldali politikust hoztak példaként.

A magyar miniszterelnök tehát okosan kalkulált, amikor úgy döntött, hogy nem a parlamenti dolgozószobájából, hanem a helyszíneket járva követi az árvízi védekezést. Az sem volt rossz ötlet, hogy er?s, határozott vezet?ként viselkedett: az irányítás állandó hangsúlyozása ugyan szokatlan lehet a magyar füleknek, de hasonló helyzetben a potens állam- és kormányf?k a világon mindenhol ehhez hasonló mondatokat szoktak mondani. Amit az ellenzéki

beszélgetés sorokban hallani az ilyenkor elegánsan háttérbe húzódo, a védekezést szakemberekre bízó, a kamerákat kerülő „fejlett nyugati demokráciák” vezetői, az egy nehezen igazolható idea: aki látta például [Obamát és New Jersey kormányzóját válságkezelni](#), az tudja, hogy miről beszélnek.

Tulajdonképpen az is érthető, hogy Orbán Viktor az árvízi teljesítményének dokumentálásáról sem feledkezett meg, s nem bízta a véletlenre, pontosabban a magyar sajtóra ezt a feladatot. A kormányfő stábjába maga vált hírkészítővé, illetve hírforrássá: rengeteg saját gyártású kép és számos kisfilm készült ezekben a napokban. Ugyanakkor mintha ezen a ponton a ló másik oldalára estek volna: olyan bulvárelemekkel tördelték a filmeket, és olyan mennyiségben árasztották el a nyilvánosságot képekkel, felvételekkel, hogy az ellenszenvet, ellenérzést kelthet még akár azokban is, akik a kormányfő személyes helyállását helyeselték. Emlékezzünk csak, hogy a jobboldal korábban mennyire taszítónak találta Gyurcsány Ferenc - nevezzük így - szórakoztató jellegű megjelenéseit, s a Fidesz elnöke régebben mennyire szemérmesen viszonyult a bulvármédiához. Most mintha teljesen kicserélték volna: láthatóan cseppet sem zavarta, hogy az autó hátsó ülésén ülve ország-világ előtt cseréli le a fehér zokniját, mintha csak egy valóságshow egyik szereplője lenne. A könnyű műfajok szakértői ilyenkor azt szokták mondani, hogy nincs az a mélység, amibe ne lenne érdemes megmártózni, mert a lényeg ugyanis csak az, hogy lássák, figyeljék, beszéljenek róla. Lehet, hogy nekik van igazuk, én azonban azt érzem, hogy a magyar választó a politikusokkal szemben ennél még mindig konzervatívabb, ízlésesebb. Ha így van, akkor Orbán Viktor most tényleg sok és mély volt, s ha nem vigyáz, ha a stábjába nem vesz vissza, ez az út csak az elcelebesedés, a valóságosság válság útja lehet, ami nézettséget, figyelmet még hozhat, de a politikusi hitelességet erősen erodálhatja.

<http://torokgaborelemez.blog.hu> - A Flag Polgári Média partnere

Ajánló